

Nuorten Osasto

Minkä nuorena oppii,
sen vanhana taitaa

BERKELEY, CAL.

Minun mielestäni ei puhujan — oli hän minkä puolueen puhuja tahansa — tarvitse pukeutua erityisesti, vaan saa hän puhua siinä asussa mikä hänellä sattuisi olemaan päällä, sillä kuulijat eivät arvostele häntä ulkomuotonsa, vaan puheensa johdosta. Ja jos hänen kannattaa — omasta pussistaan — syödä hyvää ruokaa, saa hän sen kernaasti tehdä. Samoin nukkua puhtaalla vuoteella. Ja vesiaastia voi olla likellä häntä puheen aikana, ettei tarvitse keskeyttää puhetta siksi aikaa kuin kävisi "kraanalla" juomassa, sillä se synnyttäisi paljon häiriötä. Onhan se luonnollista, että suu kuivaa kun paljon puhuu. Puhuja voi esiintyä siten, miten hänelle parhaiten sopii.

Mi—Mi

SAN FRANCISCO, CAL.

Minäkin haluan lyhyesti vastata kirjoitukseen, jonka juuri luin Toverittaren Nuorten osastosta: miten oikean sosialistisen puhujan tulee esiintyä työhommissaan.

En ajjo tässä pitkälti pakista, vaan lausun mielipiteeni lyhyeen. Jos matka paikkakuntain välillä on pitkä, niin luonnollisesti on puhujan matkustettava rautatieä. Liian hitaasti se matka muuten kuluu ja automobiilikyyti tulisi liian kalliiksi. Mikä muu auttaa kuin jatkaa matkaa asemalta eteenpäin päämääräänsä sellaisilla kulkuneuvoilla, mitkä parhaiten passaa. Kuinka monessa tapauksessa muistamme olla puhujaa vastaanottamassa asemalla? Kylläpä monesti saisivat "töllistellä" vastaanottajia turhaan. Se olisi vain ajan haaskausta. Monessa tapauksessa heillä ei ole tilaisuutta mennä "matalaan työläismajaan". Ja pitäähän heidän kortteeri jostain itselleen hakea. En laule, että komeimmat hotellit usinkaan ovat heidän olinpaikkojaan. En usko että St. Francis hotelli olisi heidän kortteerinsa usein täällä Friscossa.

Ja mitä taas ruokaan tulee, niin luojan tähden kaiketi me niinkuin puhujammekin, olemme oikeutetut syömään edes kunnan ruokaa, jos suinkin ollaisuus ja varamme sen sallivat. Onpa jo aika, että me raskaan työn raatamisen edestä tahtoisimme edes kunnollista ruokaa syödäksemme. Johan me lapsesta alkaen olemme opetettu rukoilemaan "isämeidän" rukouksessa, että "anna meille meidän jokapäiväinen leipämme". Se tahtoo sanoa, että me olemme oikeutetut saamaan ruumiin ravintomme, joka on tärkeä terveysopilliselta kannaltakin katsoen.

Mitä pukemiseen tulee, niin mennessämme puhujaa kuulemaan menemme me silloin tärkeään juhlatilaisuuteen. Muistellamme "raamatun historiaa", niin siellä luemme, että "köyhät väinot pukivat juhlapukunsa päällensä ja menivät tervehtimään

herraansa ja kuulemaan häntä". Siis eikö meilläkin ole oikeus edes jonakin hetkenä heittää orjan kaapu pois yltämme ja siistää isemme ja saman oikeuden myömmämme puhujillemmekin.

Nuo pikku seikat, joita kirjoittaja mainitsee, kuten "prässätyt vaatteet" ja "kiiltävät kengät". Rakas ystävä, tuo kaikki on oikeutettua jo siisteyden kannaltakin katsoen. Kuinka usein on kuulijakunta puettuna "overhaaleihin"? Ja me naiset olemme pakotetut käyttämään kunkin työalaan kuuluvaa pukua, kuten esimerkiksi pöytäpassaajat pitäisi esiintyä ainaisessa mustassa kaapussa ja keittäjättäret heidän leivissa esilinoissaan j.n.e. Enpä koskaan ole nähnyt heitä siten puettuna, kun ovat olleet puhujaa kuulemassa. Siis en katso sen olevan tarpeellista, että meidän puhujamme ollaksensa "oikeita puhujia" pitää esiintyä overhaaleissa ja "alemmuksesta ostetussa takissa" ja nekin vielä pitäisi olla kurtuset ja kengät likaiset. Itse asiassa ei se kyllä haittaa mitään, miten puhujat ovat puettut, mutta sitä ei voi lukea turhamaisuudeksi, jos heillä on tarvittavat vaatekappaleet, kuten päällystakki ja kunnollinen hattu ja pitää se matkalaukkukin olla kunnollinen, että se edes kestää sisällön, joka useinkin on painavaa kirjallisuutta. Tuon kaiken siisteys vaatii, niin miehiltä kuin naisiltakin.

Vieläpä on mainittu niinkin vähäpätöinen seikka kuin astia vettä ja juomalasi, että muka voi ottaa "tuikun kun puhuminen loppuu". Jota kerran voi puhujaksi kutsua, ei hän koskaan joudu pulaan puhessaan meidän aatteestamme, sillä sitä kyllä riittää puhumista, ilman "tuikkuakin" ja vähänpä se vesitippa voisi auttaa tykö, jos ei puhumisen muuten kävisi laatuun. Eipä se näyttäisi kovinkaan kannille että puhuja kesken puhettaan lähittä vesijohdon luokse auttamaan itse itseään. Ja se on niin vähällä autettu, että asettaa lasillinen vettä pöydälle. Kaiketi tuon pienen palveluksen voimme tehdä lähimmäisellemme. Annetaanhan sija lasi vettä vieraallemkin, saati sitte omalle aatetoverillemme. Tuon kirjoittajan katsantokantaa tähän asiaan nähden minä pidän ahdasmielisyytenä ja pikkumaisuutena.

Siis arvoisa tuntematon toverini, jos pysähdyt ajattelemaan asian syitä, niin ehkä näet niiden seurauksetkin toisessa valossa. Minä puolestani annan puhujillemme "pukemisoikeuden", kun non ruuan ja yökortteerin, olpa se sitten hotelli tai yksityisasunto kuinka olosuhteet kulloinkin määräävät. "puhtaat kengät" ja olenpa vielä valmis ojentamaan lasin vettäkin, sillä sen toveruus ja kohdeilaisuuskin vaatii.

Beda Sclampi.

Stockettin, Mont., s. s. osaston ompeluseuran kokouksia pidetään joka toinen torstai-ilta kello 7. Saapukaa kaikki.

HELMIN SEIKKAILU METSOLASSA.

(Jatkoo 8:sta sivulta.)

peenkukkia ja alpukoita, sanoivat sudenkorentoiset. Ja pian oli palkovene niin täysi, että Helmi pelkäsi sen hukkuvan ja kiihotti rannalle.

Tällä he sitten alkoivat leikitellä. Ketterästi juoksentelivat kilpaa oravien kanssa, olivatpa suuressa kuusessa kuuropiilosilla.

Mutta kyllä heille olisi tullut nälkä, elleivät sammakot olisi ennen leikkimistä tarjonneet voileipiä ja puolukkapuuroa. Nyt tahtoivat oravatkin osoittaa vieraanvaraisuutta, ja ihmeellistä, että heidän tarjoilemansa kävyt maistuivat sokerilta ja viinimarjoilta niin, että kelpasi heidän herkutella.

Kuitenkaan he eivät olleet nähneet itseään Metsän haltiaa.

Missä on hyvä metsänhaltia, kyseli Helmi puun juurella kyykötävältä jämskeltä.

Jänis avasi ristisuunsa ja vastasi kohteliaasti: Tulkaa, niin vien teidät hänen hoviinsa.

Ja niin sitä mentiin. Suuren puun alla, kalliion juurella oli aukko, josta astuttiin sisälle. Eikä heitä ollenkaan pelottanut, sillä uteliaisuus veti sitä aukosta sisään.

Haltia ja hänen rouvansa ottivat lapset vastaan kuin omansa, ja pian nämä tottuivat haltian satumaiseen majaan, joka oli aivan kuin karhuun pesä.

Eihän tänne vain tule karhu, kysyi vähän peläten Helmi.

Eikä me karhua pelättäisikään sanoivat pojat, mutta haltia vaikkutti, ettei karhua tulekaan, ja niin alkoivat lapset puhata majassa aivan kuin kotonaan.

Vaan haltian majan aukolla istui jänis nöyränä odottaen, milloin lapset tahtoivat lähteä pois.

Ja vähän ajan perästä sanoivatkin he jäähyväiset herra ja rouva haltialle.

Jänis opasti heidät sitten hirven luo ja tämän selässä he oikein hurjaa vauhtia ajaa karauttivat mukaisia metsäpolkuja kohtiin.

Eikä kukaan ollut retkestä niin iloinen kuin Helmi. Vaan vielä tänä päivänäkin pysyy arvoituksena, miten Helmi, jota niin kovin väsytti, taisi noin ihmeellisen matkan tehdä. H. P.

MAIJAN UNI.

(Jatkoo kuudennelta sivulta.)

ei se voi olla totta. Hänhän on niin hieno ja suurta sukuakin. Oppinut hän myös ora. Hän osaa kaikki lakikirjat ulkoa yhtähyvin kuin minä lapsena isämeitäni. Hänenkö olisi ollut "ikävä" minua, hänkö olisi halunnut "jutella" kanssani! Eihän hän päivälläkään puhu mitään minulle. Ehkäpä ne suuret lakikirjat kieltävatkin palvelijan kanssa pakinoimasta. Me tulisimme liian vii-

saaksi, jos meille asioista puhuttaisiin. Tieto ei ole meitä, vaan herrasväkeä varten. Lutheruksen katkismus kirjat meille; minhän minun entinen emäntäni vakuutti, kun kerran pöytä pyyhkiessäni vilkasin "Tietosanakirjan" sisään. Ja kyllä kat hän oli asiasta selvillä, koskapa hän oli oikein viisautsieteen tohtorin rouva ja hänen sisarensa oli tuomiorovastin kanssa naimisissa.

Maijaa alkoi yhä enemmän hävettää ja harmittaa mokoma uni.

Kaikkeä sitä pitää olla! päivitteli hän mielestään. Samassa sattuiivat hänen silmänsä kyökistä yläkertaan johtavan käytävän oveen. Se oli auki siitä huolimatta, että hän illalla oli sen huolellisesti lukinnut.

Kahvia tarjotessaan huomasi Maija nuoren tuomarin välttävän hänen katsettaan.

Suuri lakikirja kirjoituspöydällä näytti ikäänkin pienentyneen ja vähemmän kunnioitusta herättävän. Hänestä tuntui melkein kuin hänelläkin olisi oikeus vilkaista sen sisään. Ja jos ei nyt jautri niinkään, niin ainakin vähän sinne päin.

Maisterin palatessa kotia, ei Maijan silmään ollut aivan yhtä syvä kuin ennen.

Hulda Salmi.

MULLAN S. S. O. OMPELUSEURAN

Kokoukset

pidetään joka torstai Suomi-Haalilla kello 8 j. p. p. Kaikki tervetulleita.

Cloquetin s. s. osaston ompeluseuran kokous pidetään joka toinen viikko, torstaina, jälkeen puolepäivän, osaston talolla C. s. s. ompeluseura, 315 Ave. F., Cloquet, Minn.

LOS ANGELESIN S. S. O. Ompeluseuran kokoukset pidetään joka toinen ja neljas torstai kuussa Labor Temppeleillä, neljäs lattia, klo 8 illalla. Kaikki tervetulleita!

Hannan s. s. osaston ompeluseuran kokoukset pidetään jokaisen viikon torstaina kello 8 j. p. p. (Huom!) Kahvia saatavana joka kokouksen loputtua.)

Huom!
* New York'in Suom. Naisten *
* OSUUSKOTI *
* ja paikanvälitystoimisto: *
* 241 Lenox ave, 122 st. *
* Telef. 813 Morning side. *

Astorian s. s. osaston ompeluseuran kokoukset pidetään osaston talolla joka torstai ilta kello 8. Osote 262 Taylor ave.

Hoquiamin s. s. osaston ompeluseuran kokoukset pidetään osaston talolla Ahjolassa, joka torstai kello 2 j.p.p. Osote on 315-10th St., Hoquiam, Wash.

* Sand Coulecn, Mont., S. S. *
* Osaston Ompeluseura pitää *
* kokouksensa joka toinen *
* torstai ilta kello 7. Terve. *
* tuloa kaikin! *
